

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો ઓગણીસમું

ઐતિહાસિક માર્ગચિહ્નોના પ્રબોધકીય મહત્ત્વ: બાઇબલના પ્રતીકવાદ દ્વારા અંતિમ દિવસોને સમજવું

Jeff Pippenger
2024-03-06

એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર તેઓ તરીકે દર્શાવવામાં આવે છે જેઓ કરારના સંદેશવાહક દ્વારા શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા છે, અને મહાન સમૂહ શહીદીના સફેદ વસ્ત્રો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. અંતિમ દિવસોના બે પવિત્ર સમયગાળાઓમાંનો પ્રથમ કરારના સંદેશવાહક માટે માર્ગ તૈયાર કરનાર સંદેશવાહકના કાર્યને ઓળખાવે છે, અને બીજો સમયગાળો એલિયાહના કાર્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પ્રથમ સમયગાળો લાઓદિકીયન એક્ટ્રેન્ટિઝમના જીવિત લોકો પર થનારા તપાસાત્મક ન્યાયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને બીજો સમયગાળો આધુનિક રોમ પર થનારા કાર્યકારી ન્યાયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

અંતિમ દિવસોમાં શહેરોમાંથી ભાગી જવાનું “ચિહ્ન” લાઉદીકિયાઈ એક્ટ્રેન્ટિઝમ દ્વારા ગેરસમજાયું છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ અમને જાણ કરે છે કે ઇ.સ. 66 થી 70 દરમિયાન યેરુશાલેમનો વિનાશ અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોક માટેની ચેતવણીના ચિહ્નનું એક દૃષ્ટાંત પ્રદાન કરે છે.

“તે સમય બહુ દૂર નથી, જ્યારે પ્રારંભિક શિષ્યોની જેમ આપણને ઉજાડ અને નિર્જન સ્થળોમાં આશ્રય શોધવા માટે મજબૂર થવું પડશે. જેમ રોમની સેનાઓ દ્વારા યેરુશાલેમનો ઘેરાવો ચહૂદિયાના ખ્રિસ્તીઓને પલાયન કરવાનો સંકેત હતો, તેમ જ પાપલ શનિવારને અમલમાં મૂકતા ફરમાનમાં આપણા રાષ્ટ્ર દ્વારા સત્તાનું સ્વીકાર કરવું આપણાં માટે ચેતવણી બનશે. ત્યારે મોટા શહેરો છોડવાનો સમય આવશે, જેથી પછી નાના શહેરો પણ છોડીને પર્વતો વચ્ચેના એકાંત સ્થાનોમાં નિવૃત્ત નિવાસસ્થાનો તરફ જઈ શકાય.” Testimonies, volume 5, 464.

યેરુશાલેમનો ઘેરાવો, જે ભાગી જવાનું ચિહ્ન હતો, તે સેસ્ટિયસ દ્વારા લાદવામાં આવેલો પ્રથમ ઘેરાવો હતો. તેથી સેસ્ટિયસ એવા જોખમનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, જે તાત્કાલિક રીતે દૂર કરવામાં આવ્યું હતું; કારણ કે એકવાર તેણે ઘેરાવો બેસાડ્યા પછી, તે પછી રહસ્યમય રીતે પાછો હટી ગયો, અને તેણે આવું શા માટે કર્યું તેની પાછળની તેની તર્કસંગતતા ઇતિહાસકારો ક્યારેય નિર્ધારિત કરી શક્યા નથી.

“સેસ્ટિયસના અધિન રહેલા રોમનોએ શહેરને ઘેરી લીધા પછી, જ્યારે તાત્કાલિક આક્રમણ માટે બધું અનુકૂળ જણાતું હતું, ત્યારે તેમણે અચાનક ઘેરાવો ઉઠાવી લીધો.” The Great Controversy, 31.

1880ના અને 1890ના દાયકાઓમાં ન્યૂ હેમ્પશાયરનાં સેનેટર હેનરી W. બ્લેરે કોંગ્રેસમાં રવિવારને રાષ્ટ્રીય વિશ્રામદિવસ તરીકે નિર્ધારિત કરવા માટે કાયદાપ્રસ્તાવોની એક શ્રેણી રજૂ કરી હતી. આ કાયદાપ્રસ્તાવો સામાન્ય રીતે “બ્લેર સનડે બિલ્સ” તરીકે ઓળખાતા હતા. સેનેટર બ્લેર રવિવારને વિશ્રામ અને ધાર્મિક પાલનના દિવસ તરીકે માનવાના દૃઢ સમર્થક હતા. તેમનો વિશ્વાસ હતો કે વિશ્રામનો એક સમાન દિવસ અમેરિકન સમાજ પર સકારાત્મક નૈતિક અને સામાજિક પ્રભાવ પેદા કરશે. તેમનાં પ્રયત્નોને, ખાસ કરીને ધાર્મિક જૂથો તરફથી, કેટલોક સમર્થન મળ્યું હતું, છતાં તેમને વિરોધનો પણ સામનો કરવો પડ્યો હતો, જેમાં યર્ય અને રાજ્યના વિભાજન અંગેની ચિંતાઓ પણ સામેલ હતી.

આ પૃથ્વીપશુના ઇતિહાસમાં રવિવારના કાયદા પસાર કરવાનો આ પ્રથમ પ્રયત્ન હતો—તે જ પૃથ્વીપશુ, જેને અંતે જ્યારે તે રવિવારનો કાયદો પસાર કરશે ત્યારે અજગરની જેમ બોલવાનું નિર્ધારિત હતું. બ્લેરના આ જ શ્રેણીબદ્ધ બિલોનો A. T. Jones એ—જે 1888 ની General Conference session ની

સંદેશવાહકોમાંના એક હતા—કોંગ્રેસના ગૃહોમાં જઈ અત્યંત વાક પટુતાથી વિરોધ કર્યો હતો. થોડા પ્રયત્ન પછી સેનેટર બે વેરે National Day of Rest માટેના પોતાના આગ્રહનો વેગ ગુમાવ્યો. તે ઇતિહાસ સાથેના સીધા સંબંધમાં, અને National Day of Rest (Sunday) ના નિહિત અર્થો ના સંબંધમાં, Ellen White ની સલાહના ઐતિહાસિક અભિવેખનું પુનરાવલોકન કરી શકાય છે.

રવિવાર કાયદા વિશેની તેની ચેતવણીઓની સમીક્ષામાં જે જોવા મળે છે, તે ગંભીર છે અને લાઓદિકેયન એડવેન્ટિઝમમાં વ્યાપક રીતે ગેરસમજાયું છે. શહેરોની બહાર હોવાની આવશ્યકતાના સંદર્ભમાં, હમણાં જ ઉલ્લેખિત અવતરણમાં તેણે લખ્યું હતું કે, “ત્યાર પછી મોટાં શહેરો છોડવાનો સમય આવશે, નાના શહેરો છોડીને પહાડોમાં એકાંત સ્થાનોમાં નિવૃત્ત ઘરોમાં વસવાટ કરવા માટેની તૈયારીરૂપે.” તેણે વારંવાર શીખવ્યું કે દેવના લોકોને ગ્રામ્ય પ્રદેશમાં રહેવાની જરૂર હતી, પરંતુ 1888 પહેલાંના ગ્રામ્ય જીવન વિષયક તેના પરામર્શો શહેરો છોડવાની તેની દિશાને એ સંદર્ભમાં મૂકે છે કે નજીકના ભવિષ્યમાં દેવના લોકોને શહેરો છોડવાની જરૂર પડશે. 1888 પછી, ગ્રામ્ય જીવન અંગેના તેના લેખિત નિર્દેશોમાં, તેણે આ પરામર્શથી કદી વિમુખતા દર્શાવી નહોતી કે આપણે તો પહેલાથી જ શહેરોની બહાર હોવા જોઈએ.

ઇતિહાસમાં ઉપસ્થિત થયેલા બ્લેર રાષ્ટ્રીય વિશ્રામ-દિવસના વિધેયકો શહેરોને છોડવા માટેનું “ચિહ્ન” હતા; અને ભલે બ્લેર વિધેયકો તે કાર્ય સિદ્ધ કરવા માટે જરૂરી ગતિ જાળવી શક્યા નહીં, અને ઇતિહાસના અંધકારમાં પાછા ખસી ગયા, તોય ભાગી જવાનું “ચિહ્ન” આપી દેવામાં આવ્યું હતું. તે પ્રથમ ઘેરાબંધીના ઐતિહાસિક વે-માર્ક પર આપવામાં આવ્યું હતું, જે સેસ્ટિયસ દ્વારા લાવવામાં આવી હતી. જલદી આવનારી રવિવારની કાનૂન ટાઇટસની ઘેરાબંધી દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, અને જો તે ઘેરાબંધી આવે ત્યારે કોઈ લાઓદિકેયન એડવેન્ટિસ્ટો હજુ પણ શહેરોમાં હશે, તો તેઓ દુષ્ટો સાથે મરી જશે.

અંતિમ દિવસોમાં બે ભવિષ્યવાણીય સમયગાળા છે. તેઓ જલ્દી આવનારા રવિવારના કાયદા દ્વારા અલગ પાડવામાં આવ્યા છે. પ્રથમ સમયગાળો લાઉદિકેયી એડવેન્ટિઝમમાં જીવિતોના તપાસણી ન્યાયનો છે, અને બીજો સમયગાળો રોમની વેશ્યાના કાર્યકારી ન્યાયનો છે. આ બે સમયગાળાઓનું વારંવાર દૃષ્ટાંતરૂપે પ્રદર્શન કરવામાં આવ્યું છે, કારણ કે આ બે જ સમયગાળાઓમાં દસ કુમારીઓનું દૃષ્ટાંત મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં જેમ થયું તેમ અક્ષરશઃ પૂર્ણ થાય છે. દૃષ્ટાંતમાંનો વિલંબનો સમય હબક્કુકના અધ્યાય બેના વિલંબના સમય સમાન છે; તેથી અમે જે બે સમયગાળાઓનો વિચાર કરી રહ્યા છીએ તેઓનું દૃષ્ટાંત હબક્કુકના અધ્યાય બે દ્વારા પણ આપવામાં આવ્યું હતું. દસ કુમારીઓનું દૃષ્ટાંત, અને હબક્કુકનો અધ્યાય બે, મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં અક્ષરશઃ પૂર્ણ થયા હતા, અને જ્યારે તેઓ પૂર્ણ થયા, ત્યારે યહેઝકેલનો અધ્યાય બાર, પદ એકવીસથી અઠાવીસ પણ પૂર્ણ થયો હતો.

હઝક્રિયેલ અધ્યાય બારની છેલ્લી આઠ કલમો એવા સમયની ઓળખ આપે છે, જ્યારે “દરેક દર્શનનો પરિણામ” પૂર્ણ થશે, એવા સમયમાં જ્યારે દેવ પોતાના દર્શનોને “હવે વધુ લંબાવશે નહીં.” ઇતિહાસના તે બે સમયખંડો, જે વારંવાર પુનરાવર્તિત થાય છે અને લાઉદિકેયન એડવેન્ટિઝમમાં જીવિતોના તપાસણી ન્યાય, અને તીરની વેશ્યાના કાર્યકારી ન્યાયની ઓળખ આપે છે, તે જ એવો ભવિષ્યવાણીય સમયખંડ છે wherein બાઇબલની અંદરનું દરેક દર્શન પોતાની પરિપૂર્ણ અને અંતિમ પૂર્ણતાએ પહોંચે છે. તે સમયખંડમાં એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર સ્થિર કરવામાં આવે છે, અને તેઓ એવા વર્ગનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જે મરતું નથી, અને ખ્રિસ્તના પરત આવવા સુધી જીવિત રહે છે. લૂક અધ્યાય એકવીસમાં ખ્રિસ્ત એક “ચિહ્ન”ની ઓળખ આપે છે, જે દર્શાવે છે કે તે પેઢી આવી પહોંચી છે.

ઉજાડપણાની ઘૃણાસ્પદ વસ્તુ સાથે સંબંધિત રહીને ખ્રિસ્ત તે રજૂ કરેલા ભાગી જવાના “ચિહ્ન” દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતા બે ઇતિહાસોમાં બે સમયગાળા ચિહ્નિત થયેલા છે, અને તેમના આરંભ તથા અંતે, સમયગાળાના પ્રારંભે એક “ચિહ્ન” અને અંતે “ચિહ્ન ૨” છે. જે “ચિહ્ન”ને ખ્રિસ્ત તે તે અંતિમ પેઢીનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું તરીકે ઓળખાવ્યું, જે તે વાદળોમાં આવશે ત્યાં સુધી જીવંત રહેશે, તે એનો પુરાવો છે કે આપણે હવે

પૃથ્વીના ઇતિહાસની અંતિમ પેઢીમાં છીએ.

લૂક અધ્યાય એકવીસમાં, ઇસુ ઇ.સ. 66 થી ઇ.સ. 70 સુધીના સાડા ત્રણ વર્ષ દરમિયાન શાબ્દિક યેરુશાલેમના રૌંદાઈ જવા અને વિનાશથી લઈને, ઇ.સ. 538માં શરૂ થઈ અને ઇ.સ. 1798માં પૂર્ણ થયેલી આધ્યાત્મિક યેરુશાલેમના સાડા ત્રણ વર્ષના રૌંદાઈ જવાના અંત સુધીના ઇતિહાસને નિર્દિષ્ટ કરે છે.

અને જ્યારે તમે યરુશાલેમને સેનાઓથી ઘેરાયેલું જોશો, ત્યારે જાણજો કે તેનું ઉજાડ થવું નજીક આવ્યું છે. ત્યારે જે લોકો યહૂદિયામાં હોય તેઓ પર્વતો તરફ ભાગી જાય; અને જે લોકો તેના મધ્યમાં હોય તેઓ બહાર નીકળી જાય; અને જે લોકો ગ્રામ્ય પ્રદેશોમાં હોય તેઓ તેમાં પ્રવેશ ન કરે. કારણ કે આ પ્રતિકારના દિવસો છે, જેથી લખાયેલ બધી વાતો પૂર્ણ થાય. પરંતુ તે દિવસોમાં ગર્ભવતી સ્ત્રીઓને અને દૂધ પીવડાવતી સ્ત્રીઓને હાય! કારણ કે દેશમાં મહાન સંકટ પડશે, અને આ પ્રજા ઉપર ક્રોધ રહેશે. અને તેઓ તલવારની ધારથી પડી જશે, અને બધી જાતિઓમાં બંધક બનાવીને લઈ જવાશે; અને યરુશાલેમ અન્યજાતિઓ દ્વારા યગદાયેલું રહેશે, જ્યાં સુધી અન્યજાતિઓના સમય પૂર્ણ ન થાય. લૂક 21:20-24.

યરુશાલેમને અજાતિઓ દ્વારા પદતળે કચડવાના “સમયો” બહુવચનમાં છે, કારણ કે તે શાબ્દિક યરુશાલેમને પદતળે કચડવાનો સમય, જે ઇ.સ. 70માં સમાપ્ત થયો, અને આધ્યાત્મિક યરુશાલેમને પદતળે કચડવાનો સમય, જે 1798માં સમાપ્ત થયો, બન્નેનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. અજાતિઓ પૌરાણિક મૂર્તિપૂજકતા તથા પાપાસત્તા—બન્નેનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને એ જ બન્ને શક્તિઓ દાનિયેલ અધ્યાય આઠના તે પ્રશ્નમાં દર્શનનો વિષય છે, જે પૂછે છે, “કેટલા સમય સુધી.”

પછી મેં એક પવિત્રને બોલતાં સાંભળ્યો; અને તે બોલતા હતા તે નિશ્ચિત પવિત્રને બીજા એક પવિત્રે કહ્યું, “નિત્ય બલિદાન વિષેનું દર્શન, અને ઉજાડતાનું અપરાધ, પવિત્રસ્થાન તથા સૈન્ય બંનેને પગતળે દળાઈ જવા માટે સૌપી દેવાનું—આ કેટલા સમય સુધી રહેશે?” દાનિયેલ 8:13.

લૂક અધ્યાય એકવીસમાં જણાવાયેલા “જાતિઓના સમય”નો સંદર્ભ ઉત્તર રાજ્ય પર દેવના પ્રતિશોધના બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષો તરફ છે, જે 723 BCમાં આરંભ્યા અને 1798માં પૂર્ણ થયા. ઇ.સ. 538 તે વર્ષ દર્શાવે છે જ્યારે પાપનો મનુષ્ય પવિત્ર સ્થાને ઊભો રહ્યો અને તેણે પોતે જ દેવ છે એવી ઘોષણા કરી; આ રીતે એ અવધિ બારસો સાઠ વર્ષના બે સમાન વિભાગોમાં વહેંચાઈ ગઈ. બારસો સાઠ વર્ષનો બીજો વિભાગ એ જ ઇતિહાસ છે, જેનું સમાપન લૂક અધ્યાય એકવીસ, વચન ચોવીસમાં નિર્ધારિત થયેલું છે, જ્યારે “જાતિઓના સમય” પૂર્ણ થયા. જે ઐતિહાસિક વર્ણનને ઇસુ પોતાના શિષ્યો માટે ઓળખાવી રહ્યા છે તેમાં વચન ચોવીસ શિષ્યોને આપવામાં આવેલી સાક્ષીને 1798ના “અંતકાળ” સુધી લઈ આવે છે. ત્યાર પછી ઇસુ મિલરાઇટ ચળવળ સાથે સંકળાયેલા “ચિહ્નો”ને ઓળખાવવાનું શરૂ કરે છે.

અને સૂર્યમાં, તથા ચંદ્રમાં, તથા તારાઓમાં ચિહ્નો દેખાશે; અને પૃથ્વી પર જાતિઓમાં ગભરાટ અને ગૂંચવણ હશે; સમુદ્ર અને તેની તરંગો ગર્જના કરશે; પૃથ્વી પર આવી રહેલી બાબતોની ભયભીત અપેક્ષાથી મનુષ્યોના હૃદય બેભાન થતાં જશે; કારણ કે આકાશની શક્તિઓ હચમચી જશે. અને પછી તેઓ મનુષ્યપુત્રને શક્તિ અને મહાન મહિમા સાથે વાદળમાં આવતા જોશે. અને જ્યારે આ બાબતો બનવા માંડે, ત્યારે ઉપર જુઓ, અને તમારા મસ્તક ઊંચા કરો; કારણ કે તમારો ઉદ્ધાર નજીક આવ્યો છે. લૂક 21:25-28.

ઇસુ કહે છે કે “ચિહ્નો થશે,” અને તેઓ તેને સૂર્ય અને ચંદ્રમાં, અને તારાઓમાં ચિહ્નો તરીકે ઓળખાવે છે, રાષ્ટ્રોની વ્યાકુળતા, આકાશની શક્તિઓ હચમચી જવી, અને ત્યારબાદ મનુષ્યપુત્ર વાદળમાં આવવો. આ બધા “ચિહ્નો” મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં પૂર્ણ થયા હતા.

“ભવિષ્યવાણી માત્ર ખ્રિસ્તના આગમનની રીત અને હેતુની પૂર્વધોષણા જ કરતી નથી, પરંતુ એવા ચિહ્ન ૧ પણ રજૂ કરે છે કે જેઓ દ્વારા મનુષ્યો જાણે કે તે ક્યારે નજીક છે. ઇસુએ કહ્યું: ‘સૂર્યમાં, અને ચંદ્રમાં, અને તારાઓમાં ચિહ્ન ૧ થશે.’ લૂક 21:25. ‘સૂર્ય અંધકારમય થશે, અને ચંદ્ર પોતાનો પ્રકાશ આપશે નહીં, અને આકાશના તારાઓ પડી જશે, અને આકાશમાં આવેલી શક્તિઓ હ્યમયી ઊઠશે. અને ત્યારે તેઓ મહાન શક્તિ અને મહિમા સાથે વાદળોમાં આવતા મનુષ્યપુત્રને જોશે.’ માર્ક 13:24-26. પ્રકટીકરણકર્તા બીજા આગમન પહેલાં થનારા ચિહ્ન ૧માંના પ્રથમનું વર્ણન આ રીતે કરે છે: ‘એક મોટો ભૂકંપ થયો; અને સૂર્ય વાળના ટાટ જેવો કાળો થઈ ગયો, અને ચંદ્ર લોહી જેવો થઈ ગયો.’ પ્રકટીકરણ 6:12.”

“આ નિશાનીઓ ઉનીસમી સદીના આરંભ પહેલાં જોવામાં આવી હતી. આ ભવિષ્યવાણીની પરિપૂર્ણતામાં ઇ.સ. 1755માં એવો ભયાનક ભૂકંપ આવ્યો, જે કદી નોંધાયેલ હોય તેવો સર્વાધિક ભયંકર હતો....”

“પચીસ વર્ષ પછી ભવિષ્યવાણીમાં ઉલ્લેખિત આગળનું ચિહ્ન પ્રગટ થયું—સૂર્ય અને ચંદ્રનું અંધકારમય થવું. આ બાબતને વધુ યમત્કારિક બનાવનાર હકીકત એ હતી કે તેની પૂર્ણતાનો સમય નિશ્ચિત રીતે દર્શાવવામાં આવ્યો હતો. ઓલિવેટ પર પોતાના શિષ્યો સાથેના તારણહારના સંવાદમાં, યર્ય માટેની કસોટીના લાંબા સમયગાળાનું વર્ણન કર્યા પછી,—અર્થાત પોપી ઉત્પીડનના 1260 વર્ષ, જેના વિષે તેમણે વચન આપ્યું હતું કે તે ક્લેશ ટૂંકો કરવામાં આવશે,—તેમણે પોતાના આગમન પહેલાં થનારી કેટલીક ઘટનાઓનો આ રીતે ઉલ્લેખ કર્યો, અને તેમાથી પ્રથમ ક્યારે જોવામાં આવશે તેનો સમય નિર્ધારિત કર્યો: ‘તે દિવસોમાં, તે ક્લેશ પછી, સૂર્ય અંધકારમય થશે, અને ચંદ્ર પોતાનો પ્રકાશ આપશે નહિ.’ Mark 13:24. 1260 દિવસો, અથવા વર્ષો, 1798માં પૂર્ણ થયા. તે પહેલાં પાવ સદી જેટલો સમય, ઉત્પીડન લગભગ સંપૂર્ણપણે બંધ થઈ ચૂક્યું હતું. આ ઉત્પીડન પછી, ખ્રિસ્તના શબ્દો અનુસાર, સૂર્ય અંધકારમય થવાનો હતો. 19 મે, 1780ના રોજ, આ ભવિષ્યવાણી પૂર્ણ થઈ....”

“ખ્રિસ્તે પોતાના લોકોને પોતાની આગમનની નિશાનીઓ માટે જાગૃત રહીને જોવાનું અને પોતાના આવતા રાજાના ચિહ્નોને જોતા આનંદિત થવાનું આદેશ આપ્યો હતો. તેમણે કહ્યું: ‘જ્યારે આ વાતો બનવા માંડે, ત્યારે ઉપર જુઓ, અને તમારા મસ્તક ઊંચા કરો; કેમ કે તમારો ઉદ્ધાર નજીક આવ્યો છે.’ તેમણે પોતાના અનુયાયીઓને વસંતઋતુમાં કળી ફૂટતા વૃક્ષો તરફ સંકેત કરીને કહ્યું: ‘જ્યારે તેઓ હવે પાંગરવા માંડે છે, ત્યારે તમે પોતે જ જોઈને જાણો છો કે ઉનાળો હવે નજીક છે. તેમ જ તમે પણ, જ્યારે આ વાતો બનતી જુઓ, ત્યારે જાણો કે દેવનું રાજ્ય નજીક છે.’ લૂક 21:28, 30, 31.” ધ ગ્રેટ કોન્ટ્રોવર્સી, 304, 306-308.

ત્રણ રોમની ત્રિવિધ લાગુ પડતી સમજણ દર્શાવે છે કે અણજાણી રોમ દ્વારા અને ત્યારબાદ પાપલ રોમ દ્વારા યરુશાલેમના પદદલન દરમિયાન, આધુનિક રોમ દ્વારા પવિત્રસ્થાન અને સેનાના પદદલનનું પ્રતિનિધિત્વ બારસો સાઠ દિવસો (અણજાણી રોમ), અથવા બારસો સાઠ ભવિષ્યવાણીય વર્ષો (પાપલ રોમ)ના એક અવધિ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. પ્રતીકાત્મક બારસો સાઠ દિવસો (બેતાલીસ મહિના), જે આધુનિક રોમ દ્વારા દેવના વિશ્વાસુ લોકો પર થતાં પીડનના સમયગાળાને ઓળખાવે છે, તે દરેક અવધિમાં એક એકવચન “ચિહ્ન” સાથે હશે, જે તે અવધિના વિશ્વાસુઓ માટે ભાગી છૂટવાનો સમય ઓળખાવે છે. ત્રણેય અવધિઓમાંથી દરેકનો અંત અનેક “ચિહ્નો”ના પ્રગટ થવાથી થાય છે, અવધિની શરૂઆતમાં જેમ એકવચન “ચિહ્ન” હોય છે તેમ નહીં.

“મધ્યરાત્રિ એ જ દેવ પોતાના લોકોના ઉદ્ધાર માટે પોતાની શક્તિ પ્રગટ કરે છે. સૂર્ય દેખાય છે અને પોતાની પૂર્ણ તેજસ્વિતામાં પ્રકાશિત થાય છે. ચિહ્ન ૧ અને અજ્ઞાત યબીઓ ઝડપથી એક પછી એક અનુસરે છે. દુષ્ટ ૧ આ દુષ્ટ અને ભય અને આશ્ચર્ય સાથે નિહાળે છે, જ્યારે ધાર્મિકો પોતાના ઉદ્ધારના સંકેતોને ગૌરવભર્યા આનંદથી નિહાળે છે. પ્રકૃતિમાંનું બધું જ જાણે પોતાના નિયમિત પ્રવાહમાંથી વિખૂટું પડી ગયું હોય તેમ લાગે છે. પ્રવાહો વહેવા બંધ થઈ જાય છે. અંધકારમય, ઘેરા વાદળો ઊભા

થાય છે અને એકબીજા સામે અથડાય છે. ક્રીષ્ણે આકાશના મધ્યમાં અવર્ણનીય મહિમાનો એક નિર્મળ વિસ્તાર છે, જ્યાં ઇશી દેવનો સ્વર બહુ જળીના નાદ સમો સંભળાય છે, કહેતો: 'તે પૂર્ણ થયું.' પ્રકટીકરણ 16:17." ધર્મગ્રંથ કોન્ટ્રોવર્સી, 636.

રોમની વેશ્યા ઉપરના કાર્યકારી ન્યાયનો સમયગાળો તે નિશાન ઊંચું કરવામાં આવે ત્યારે શરૂ થાય છે, જે દર્શાવે છે કે દેવનું બીજું ઘેટાંનું ટોળું, જે હજી બાબેલમાં છે, તેણે ભાગી જવું જોઈએ. તે સમયગાળો "ચિહ્નો અને અજાયબીઓ" સાથે સમાપ્ત થાય છે. તે સમયગાળો પ્રકાશનના અઢારમા અધ્યાયના "બીજા સ્વર" સાથે શરૂ થાય છે, અને દેવના સ્વર સાથે સમાપ્ત થાય છે. નિશ્ચય જ, પ્રકાશનના અઢારમા અધ્યાયના પ્રથમ અને બીજા સ્વર ખ્રિસ્તનો સ્વર છે. પ્રથમ સ્વર જીવિત લાઓદિકીયન એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચના તપાસાત્મક ન્યાયની શરૂઆત દર્શાવે છે, અને બીજો સ્વર તે સમયગાળાનો અંત દર્શાવે છે, પરંતુ સાથે સાથે રોમની વેશ્યા ઉપરના કાર્યકારી ન્યાયની શરૂઆત પણ ચિહ્નિત કરે છે.

સમગ્ર ઇતિહાસ તે સપ્તાહ દ્વારા નિયંત્રિત થાય છે જેમાં ખ્રિસ્તે કરારને દૃઢ કર્યો હતો, અને જલદી આવનાર રવિવારનો કાયદો મધ્યના વેમાર્ક તરીકે પ્રતિકરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યો છે, જેમ કે ક્રોસ દ્વારા પ્રતિકરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યો હતો. બંને ઇતિહાસો અલ્ફા અને ઓમેગાની મુદ્રા ધરાવે છે, કારણ કે બંનેમાંથી કોઈપણ ઇતિહાસમાં શરૂઆત અને અંત દેવના સ્વર દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે. તેઓ સત્યને પણ પ્રતિનિધિત કરે છે, કારણ કે મધ્યનો વેમાર્ક રવિવારના કાયદાની બળવો છે, અને હિબ્રુ શબ્દ "સત્ય" હિબ્રુ વર્ણમાળાના પ્રથમ, તેરમા અને અંતિમ અક્ષરો દ્વારા રચાયો હતો. પ્રકાશન અધ્યાય અઢારનો પ્રથમ સ્વર ખ્રિસ્તનો સ્વર છે, અંતિમ સ્વર દેવનો સ્વર છે, અને મધ્યનો સ્વર, જે દેવનો જ સ્વર છે, ત્યાં તેરમા અક્ષરના બળવાને પણ પ્રતિનિધિત કરે છે, જે પૃથ્વીના પશુએ અજગરની જેમ "બોલતા" દર્શાવવામાં આવ્યો છે, જેમ કે પ્રકાશન અધ્યાય તેર માં દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

જલ્દી આવનારા રવિવારના કાયદા સમયે ઊંચો કરવામાં આવતો ધ્વજ દેવના વિશ્વાસુઓને ભાગી જવા માટેના "ચિહ્ન"નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, પરંતુ તે આ બાબત પણ દર્શાવે છે કે જે ભવિષ્યવાણીય અવધિનો અંત ધ્વજ ઊંચો કરવામાં આવતા થાય છે, તેના આરંભે પણ એક "ચિહ્ન" હોવું જ જોઈએ. એ "ચિહ્ન" તે છે જેને ઈસુ એ સાબિતી તરીકે ઓળખાવે છે કે પૃથ્વી ગ્રહની છેલ્લી પેઢી આવી પહોંચી છે. લૂકના એકવીસમ અધ્યાયમાં શિષ્યો પૂછે છે કે જ્યારે ખ્રિસ્તે જણાવ્યું કે મંદિરનો નાશ થવાનો છે, ત્યારે તેનો અર્થ શું હતો.

અને તેઓએ તેમને પૂછીને કહ્યું, ગુરુવર્ય, તો આ વાતો ક્યારે થશે? અને જ્યારે આ વાતો બનવા પર આવશે ત્યારે તેનું શું ચિહ્ન હશે? લૂક 21:7.

પછી ઈસુ તે ઇતિહાસની ઓળખ કરવાનું શરૂ કરે છે, જે ઈ.સ. 70ના વર્ષ સુધી પહોંચે છે, જ્યારે મંદિર અને શહેરનો વિનાશ થવાનો હતો; અને તે આગળ ચોવીસમી કલમ સુધી ચાલુ રાખે છે, જ્યાં તેઓ દર્શાવે છે કે જાતિઓના "સમયો" ક્યારે પૂર્ણ થશે.

અને તેઓ તલવારની ધારથી પડી જશે, અને સર્વ જાતિઓમાં બંદી બનાવીને લઈ જવામાં આવશે; અને જાતિઓના સમય પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી યેરુશાલેમ જાતિઓ દ્વારા પદાકાંત થતું રહેશે. લૂક 21:24.

આ વાક્ય શાબ્દિક દૃક યેરુશાલેમને સૂચવે છે એવી કલ્પના કેથોલિક ધર્મશાસ્ત્રીય મૂર્ખતા, જેને ફ્રુ યુયરિઝમ કહેવામાં આવે છે, તેના પર આધારિત છે; તે પ્રતીકાત્મક બાબતોને શાબ્દિક દૃક રીતે લાગુ કરે છે અને ભવિષ્યવાણીઓની પૂર્ણતાને માત્ર જગતના અંતકાળમાં જ સ્થાન આપે છે. આ વાક્યના યોગ્ય પરનો આક્રમણ નવા કરારના વાચનકાળ દરમિયાન સાતાનનો એક મુખ્ય આક્રમણ રહ્યો છે. ખ્રિસ્તના સમયમાં શાબ્દિક દૃક યેરુશાલેમ ભવિષ્યવાણીય યેરુશાલેમનું પ્રતીક રહેવું બંધ થઈ ગયું, જ્યાં શાબ્દિક દૃક ભવિષ્યવાણીનો આધ્યાત્મિક પ્રયોગમાં ફેરફાર થયો. આ પ્રકાશન પ્રેરિત પૌલ દ્વારા સ્થાપિત એક મુખ્ય શિક્ષણ હતું. યેરુશાલેમનું પગદળે ચડાવવું ઈ.સ. 538 થી 1798 સુધીના પાપલ અંધકારના બારસો સાથે

વર્ષો ને ઓળખાવે છે.

પરંતુ મંદિરની બહાર જે પ્રાંગણ છે તેને બહાર રાખ, અને તેનું માપ કરશો નહીં; કારણ કે તે જાતિઓને આપવામાં આવ્યું છે; અને તેઓ પવિત્ર શહેરને બેતાલીસ મહિના સુધી પગ નીચે દબાવી રાખશે. પ્રકટીકરણ 11:2.

ભવિષ્યવાણીનું યેરુશાલેમ ક્રૂસ પર પસંદ કરાયેલા શહેરના પ્રતીક તરીકે રહેવું બંધ થયું.

“કેટલાંય લોકો એવો અનુભવ કરે છે કે જૂના યેરુશાલેમની ભૂમિ પર પગ મૂકવો એક સારી વાત હશે, અને ઉદ્ધારકના જીવન અને મરણના દૃશ્યો સાથે સંકળાયેલા સ્થળોની મુલાકાત લેવાથી તેમની શ્રદ્ધા ઘણું મજબૂત બનશે! પરંતુ જૂનું યેરુશાલેમ ક્યારેય પવિત્ર સ્થાન બનશે નહિ, જ્યાં સુધી તે સ્વર્ગમાંથી આવતી શુદ્ધિકારક અગ્નિ દ્વારા શુદ્ધ ન કરવામાં આવે.” Review and Herald, June 9, 1896.

એક વાર ઈસુએ શિષ્યોને ચોવીસમા વયનમાં 1798ના અંતકાળ સુધી દોરી ગયા પછી, ત્યારબાદ તેમણે મિલરાઇટ સમયનો પરિચય કરાવ્યો, જ્યારે પ્રથમ દેવદૂતની જાહેરાત ઇતિહાસમાં પ્રગટ થઈ.

અને સૂર્યમાં, તથા ચંદ્રમાં, તથા તારાઓમાં ચિહ્નો દેખાશે; અને પૃથ્વી પર જાતિઓમાં ગભરાટ અને ગૂંચવણ હશે; સમુદ્ર અને તેની તરંગો ગર્જના કરશે; પૃથ્વી પર આવી રહેલી બાબતોની ભયભીત અપેક્ષાથી મનુષ્યોના હૃદય બેભાન થતાં જશે; કારણ કે આકાશની શક્તિઓ હયમયી જશે. અને પછી તેઓ મનુષ્યપુત્રને શક્તિ અને મહાન મહિમા સાથે વાદળમાં આવતા જોશે. અને જ્યારે આ બાબતો બનવા માંડે, ત્યારે ઉપર જુઓ, અને તમારા મસ્તક ઊંચા કરો; કારણ કે તમારો ઉદ્ધાર નજીક આવ્યો છે. લૂક 21:25-28.

મિલરાઇટ ઇતિહાસનો પ્રારંભ કરાવનારાં ચિહ્નો ઈશ્વરના વચનની કદી નિષ્ફળ ન થતી શક્તિ સાથે સુસંગત રીતે પૂર્ણ થયા હતા.

“સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓમાં રહેલા ચિહ્નો પૂર્ણ થયા છે.” Review and Herald, November 22, 1906.

આગળના લેખમાં આપણે લૂક અધ્યાય એકવીસનો અભ્યાસ આગળ ચાલુ રાખીશું.

“16 ડિસેમ્બર, 1848ના દિવસે, પ્રભુએ મને આકાશની શક્તિઓના કંપનનું એક દર્શન આપ્યું. મેં જોયું કે જ્યારે પ્રભુએ મથિ, માર્ક અને લૂકમાં નોંધાયેલા ચિહ્નો આપતાં ‘આકાશ’ કહ્યું, ત્યારે તેમનો અર્થ આકાશ જ હતો; અને જ્યારે તેમણે ‘પૃથ્વી’ કહ્યું, ત્યારે તેમનો અર્થ પૃથ્વી જ હતો. આકાશની શક્તિઓ સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓ છે. તેઓ આકાશમાં રાજ્ય કરે છે. પૃથ્વીની શક્તિઓ તે છે જેઓ પૃથ્વી પર રાજ્ય કરે છે. આકાશની શક્તિઓ દેવના સ્વરે કંપી ઊઠશે. ત્યાર પછી સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓ પોતાના સ્થાનોથી ખસેડવામાં આવશે. તેઓ લુપ્ત નહીં થાય, પરંતુ દેવના સ્વરે કંપાવવામાં આવશે.

“અંધકારમય, ઘનઘોર વાદળો ઊભાં થયા અને એકબીજા સાથે અથડાયા. વાતાવરણ વિભાજિત થયું અને પાછળ સરકી ગયું; ત્યારબાદ અમે ઓરાયનના ખુલ્લા અવકાશમાંથી ઉપર જોઈ શક્યા, જ્યાંથી દેવનો અવાજ આવ્યો. પવિત્ર નગર તે ખુલ્લા અવકાશમાંથી નીચે આવશે. મેં જોયું કે પૃથ્વીની સત્તાઓ હવે ધૂજાવી રહી છે અને ઘટનાઓ ક્રમબદ્ધ રીતે બનતી આવે છે. યુદ્ધ, અને યુદ્ધના અફવાઓ, તલવાર, દુર્ભિક્ષ અને મહામારી—આ બધું પ્રથમ પૃથ્વીની સત્તાઓને ધૂજાવશે; પછી દેવનો અવાજ સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓને, તેમજ આ પૃથ્વીને પણ, ધૂજાવશે. મેં જોયું કે યુરોપની સત્તાઓનો ધૂજારો, જેમ કેટલાક શીખવે છે તેમ, આકાશની સત્તાઓનો ધૂજારો નથી, પરંતુ તે કોષિત રાષ્ટ્રોના ધૂજારાનો જ છે.” Early Writings, 41.